

עמ"ת 18044/02/21 - מדינת ישראל נגד מרדכי אביטל (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 18044-02-21 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 44730/2021

בפני
כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
מדינת ישראל
נגד
מרדכי אביטל (עציר)
משיבים
החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' ס. הנשיא, השופט יוסי טורס) בתיק מ"ת 48825-01-21 מיום 07.02.2021.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק.
2. על פי המפורט בכתב האישום, בין התאריכים 9/1/21 ו- 11/1/21 התקשר המשיב למתלוננת, אם בנו, 49 פעמים; בחודשים שעובר לכך שלח המשיב למתלוננת מעל 120 הודעות טקסט, בהן איומים. כמו כן נטען כי המשיב איים על אחיה של המתלוננת בתחילת שנת 2020.
3. המשיב חלק על קיומה של תשתית ראייתית; עוד טען המשיב כי חלק מהאירועים נושן (אף מהתקופה בה שהה מאחורי סורג ובריח), וכי אין מדובר בהטרדה ובאיום אלא סגנון שיח המקובל בין המתלוננת ובין המשיב (ואף צורפו אסמכתאות המלמדות על כך).
4. ביום 7/2/21 קבע כב' בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה, אך עצמת התשתית אינה מלאה; סופו של יום העדיף בית המשפט קמא, בהחלטה מנומקת, חלופה על פני מעצר ממשי; על החלטה זו נסב הערר.
5. העוררת טוענת כי מדובר במשיב בעל מסוכנות גבוהה ביותר; המשיב הורשע בעבירות זהות, ונכלא, מאחורי סורג ובריח, כששחרורו האחרון הנו באוקטובר 2020 (!!!); כנגד המשיב מאסרים מותנים לתקופות לא מבוטלות, בגין עבירות ואישומים מהסוג הנדון כאן; הסכסוך בין המשיב למתלוננת עדיין פעיל, ותסקירי מעצר בהליכים קודמים, לרבות מתחילת שנת 2020, מלמדים על מסוכנות גבוהה וקושי בוויסות דחפים.
6. בדיון היום שבו הצדדים על עיקר טענותיהם.
7. המקרה מעורר קושי רב; איני נדרש לשאלת התשתית שכן הערר אינו פרוש על נושא זה; אגב, גם בהינתן "הדדיות" ביטויים עולבים ופוגעניים, לא ניתן שלא להתרשם מכך שחלק מהביטויים בהם משתמש המשיב יותר ממרמז על איום ממשי, ומלמד על אובדן גבולות.

8. בית המשפט קמא עצמו קבע כי לא מדובר במסוכנות 'סטטוטורית גרידא', אלא עילת מעצר ממשית, בשל עבר מכביד; זאת ועוד, להתרשמותי האיומים והשיחות הנם גם מהעת האחרונה ולא רק משלהי 2019.
9. בית המשפט קמא היה מודע לכך כי תסקיר הנו דרך המלך, אך נוכח התרשמותו ממערך הפיקוח, הריחוק המשמעותי, סבר בית המשפט כי 'מדובר בחלופה המציבה שולי בטחון סבירים עבור המתלוננת', זאת בהתחשב בעצמת הראיות.
10. קיבלתי לידיי תיק החקירה; התלבטתי. מושכלות יסוד כי בטרם יבחן מערך הפיקוח יש ליתן אמון במפוקח; כאן, המציאות לא פשוטה- מדובר במי שמסוכנותו הוערכה אך לאחרונה כגבוהה; בצד מסוכנות זו יש להבין כי קיים גם סיכון קונקרטי (להבדיל ממסוכנות), לאור מערכת היחסים והקונפליקט, ואפשרות ההסלמה; המשיב אינו נרתע מסנקציות של מאסר (!!!), אינו מורתע ממאסרים מותנים התלויים, וסובל גם מבעיות נפשיות, המשמשות אלמנט מגביר מסוכנות לעצמו.
11. מנגד- אכן עצמת תשתית הראיות לכאורה אינה שלמה- השיח ההדדי, שיחות נוספות הקיימות בין הצדדים (שלא בא זכרון), פרשנות לא פשוטה לחלק מהאמירות (למשל בנושא הזכויות ההוריות, כטענות לגיטימיות), שאינה דווקא בגדר איום, והעובדה כי רקע השיחות במיוחד השיחות האחרונות, הנו יום הולדתו של הבן המשותף. זאת, בצד רף האישום והתרשמות בית המשפט קמא.
12. באיזון בין הדברים, סבורני כי נוכח אישיותו ומסוכנותו של המשיב, יש לכל הפחות להמיר החלופה **במעצר באיזוק**; בכך, מעבר להתרשמות הכללית של בית המשפט ממערך הפיקוח, ניתן יהיה לקבל גורם חיצוני שישימש גם כגורם מתריע וגם כגורם מרתיע.
13. החמרת התנאים מתבקשת גם לאור המצב הנפשי, הקושי לתת אמון במי שהפר תנאים בעבר, ובמי שלא הורתע מסנקציות.
14. **במקביל**, יש להפנות המשיב לשירות המבחן שכן על פניו ברור כי קיימת נזקקות טיפולית, וזו בבסיס אפשרות הקהיית המסוכנות; הכרח המעקב הטיפולי כאן אקוטי. יודגש- רק בשל התרשמות בית המשפט קמא מהמשיב וממערך הפיקוח, ראיתי להמנע מלהמתין לתסקיר טרם שקילת המרת המעצר הממשי ועל כן בהיעדר הירתמות טיפולית, עלול הדבר להצריך שקילה מחודשת.
15. בית המשפט קמא יפנה המשיב לבחינת היתכנות; ככל שזו תראה ישימות, יומר המעצר למעצר באיזוק בתנאים שנקבעו. עד בחינת ההיתכנות ימשיך המשיב לשהות במעצר.
16. לנקיטת דרך דומה- השווה בש"פ 7342/20 **גנגנה נ' מדינת ישראל**.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.